

ระเบียบคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การยื่นเรื่องร้องเรียน การรับเรื่องร้องเรียน การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณา
และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณา
ของคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเพื่อให้สอดคล้องกับประมวลจริยธรรมเจ้าหน้าที่
ของรัฐสภา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ (๑) ของประมวลจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา คณะกรรมการ
จริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จึงออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การยื่นเรื่องร้องเรียน การรับเรื่อง
ร้องเรียน การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณา และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการ
สังกัดรัฐสภา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การยื่นเรื่องร้องเรียน การรับเรื่องร้องเรียน การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาและ
วิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ คำว่า

“ประมวลจริยธรรม” หมายความว่า ประมวลจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการ
สังกัดรัฐสภา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการ
สังกัดรัฐสภา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

“หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา” หมายความว่า เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการ
วุฒิสภา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
ฝ่ายรัฐสภา

“ข้าราชการรัฐสภาสามัญ” ให้หมายความรวมถึง พนักงานราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ
สังกัดรัฐสภา

“เรื่องร้องเรียน” หมายความว่า เรื่องที่มีการกล่าวหาข้าราชการรัฐสภาสามัญว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมโดยมีผู้ร้อง และให้หมายความรวมถึงเรื่องที่คณะกรรมการมีข้อสงสัยหยิบยกขึ้น และที่เห็นสมควรพิจารณาด้วย

“ผู้ร้อง” หมายความว่า ผู้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการหรือผู้สงสัยว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ถูกร้องเรียน หรือถูกสงสัยว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

“ข้อสงสัย” หมายความว่า เหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำที่อาจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

“พยานหลักฐาน” หมายความว่า พยานวัตถุ พยานเอกสาร พยานบุคคล พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือพยานหลักฐานในรูปแบบปัญญาประดิษฐ์

“กระบวนการพิจารณา” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่กระทำโดยผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ผู้สงสัย ผู้ถูกสงสัย คณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการ และรวมถึงการส่งเรื่องข้อร้องเรียน การวินิจฉัย การรับฟังพยานหลักฐาน การลงมติ การเสนอรายงานผลการพิจารณา ตลอดจนการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามประมวลจริยธรรมและระเบียบนี้กำหนด

ข้อ ๔ ให้ประธานคณะกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาการศึกษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม การพิจารณาหรือเหตุขัดข้องใด ๆ หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี อาจส่งให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาวินิจฉัยได้

ข้อ ๖ กรณีมีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณา

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งถือเป็นที่สุด

ข้อ ๗ การดำเนินกระบวนการพิจารณาอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการพิจารณาโดยเปิดเผย การให้โอกาสคู่กรณีแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการมีมติผลการตรวจสอบการให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจดูเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตน

หมวด ๒

การยื่น การถอน การจำหน่าย และการยุติเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๘ เรื่องร้องเรียนต้องทำเป็นหนังสือโดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้อง รวมถึงวิธีการติดต่อสื่อสารที่สะดวก พร้อมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ทางราชการออกให้

(๒) เรื่องร้องเรียนที่ระบุว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญคนใดกระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมเรื่องใด โดยระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิยื่นข้อร้องเรียน พร้อมระบุข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๓) ลงลายมือชื่อผู้ร้อง

ข้อร้องเรียนเพื่อยื่นตามข้อ ๘ (๔) ให้ทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๙ การยื่นเรื่องร้องเรียนให้กระทำได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นด้วยตนเอง ณ กลุ่มงานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน

(๓) ส่งทางโทรสาร

(๔) ส่งทางไปรษณีย์จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สำนักงานกำหนด

(๕) ยื่นต่อคณะกรรมการ

(๖) วิธีการอื่นตามที่ระเบียบนี้กำหนด

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับเรื่องร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง ระบุวัน เดือน ปี และเวลาที่รับเรื่อง และลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่อง

ข้อ ๑๐ ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ผู้ร้องไม่อาจยื่นเรื่องเป็นหนังสือได้ หรือผู้ร้องประสงค์จะกล่าวหาด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นและบันทึกเรื่องไว้โดยให้มีรายละเอียดตามข้อ ๘

ข้อ ๑๑ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใด มีกรณีถูกร้องเรียนหรือมีกรณีข้อสงสัยว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเสนอรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยด้วยหรือไม่ ถ้ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยด้วยให้ดำเนินการสอบสวนการทางวินัยให้เสร็จสิ้นก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ถ้าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ การพิจารณาในเบื้องต้นดังกล่าวข้างต้นจะให้มีการดำเนินการสืบสวนก่อนที่จะพิจารณามูลความผิดหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกสงสัยเป็นหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาหรือมีหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาร่วมอยู่ด้วย ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาในเบื้องต้นว่ามีกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดวินัยด้วยหรือไม่ ถ้ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดวินัยด้วยให้ดำเนินกระบวนการทางวินัย ถ้าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดวินัยให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ การพิจารณาในเบื้องต้นดังกล่าวข้างต้นจะให้มีการดำเนินการสืบสวนก่อนที่จะพิจารณามูลความผิดหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีการร้องเรียนโดยตรงต่อคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือคณะกรรมการมีข้อสงสัยว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๒๖

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีความปรากฏต่อสาธารณะหรือโดยมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญคนใดมีการกระทำหรือมีพฤติกรรมอันอาจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม กรรมการอาจมีข้อสงสัยหยิบยกเรื่องขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ก็ได้

ข้อ ๑๔ เมื่อสำนักงานได้รับเรื่องร้องเรียนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบในเบื้องต้น ดังนี้

(๑) ผู้ร้องมีตัวตนอยู่จริง และเป็นผู้ยื่นเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยจริงหรือไม่

(๒) เรื่องร้องเรียนเป็นไปตามระเบียบนี้หรือไม่

เรื่องร้องเรียนตามข้อ ๙ (๓) และข้อ ๙ (๔) หากมีอายุยืนยันตัวตนของผู้ร้องว่าเป็นผู้ยื่นเรื่องจริงหรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ร้องจัดส่งต้นฉบับเรื่องร้องเรียนมายังสำนักงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนแล้ว เห็นว่าเป็นไปตามระเบียบนี้กำหนด ให้เสนอเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดทำรายงานเสนอความเห็นเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณา

กรณีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนไม่เป็นไปตามระเบียบนี้กำหนด หรือเรื่องร้องเรียนไม่ชัดเจน หรือบกพร่องในสาระสำคัญ หรือผู้ร้องไม่จัดส่งพยานหลักฐานตามที่ได้กล่าวอ้างในเรื่องร้องเรียน ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ร้องดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

กรณีผู้ร้องไม่แก้ไขเรื่องร้องเรียนตามความในวรรคสี่ คณะกรรมการอาจพิจารณาและมีคำสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นก็ได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องไม่ประสงค์จะเปิดเผยตัวหรือให้ข้อมูลส่วนบุคคล ให้ผู้รับเรื่องพิจารณาดำเนินการเฉพาะรายที่ระบุหลักฐานกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ร้องได้ร้องขอให้ปกปิดชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อมิให้ผู้ถูกร้องทราบ ให้สำนักงานเสนอต่อประธานกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของประธานกรรมการถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ ผู้ร้องจะขอถอนเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ ในเวลาใดก่อนวันที่คณะกรรมการตรวจสอบเสร็จสิ้นก็ได้ โดยให้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้อง

กรณีการถอนเรื่องร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะพิจารณาเรื่องร้องเรียนหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นก็ได้ มติของคณะกรรมการให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ผู้ร้องซึ่งขอถอนเรื่องร้องเรียนแล้ว มิอาจนำเรื่องที่ได้ถอนแล้วมาเป็นเหตุร้องเรียนใหม่ได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องอื่นในการยื่นเรื่องร้องเรียนในการกระทำหรือพฤติกรรมเดียวกับเรื่องที่ได้ถอนไปแล้ว

ข้อ ๑๘ เรื่องร้องเรียนเป็นอันยุติเมื่อ

- (๑) ผู้ถูกร้องเสียชีวิต
- (๒) ผู้ถูกร้องสิ้นสุดการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ
- (๓) คณะกรรมการมีคำสั่งจำหน่ายเรื่องร้องเรียนตามระเบียบนี้กำหนด
- (๔) คณะกรรมการมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณา
- (๕) เหตุอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้สำนักงานแจ้งการยุติเรื่องร้องเรียนให้ผู้ร้อง หรือคู่กรณี แล้วแต่กรณี ทราบด้วย

หมวด ๓

การคัดค้านกรรมการ

ข้อ ๑๙ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องอาจคัดค้านกรรมการคนใดว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องในเรื่องที่ขอให้พิจารณาก็ได้

การคัดค้านตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและระบุเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธานกรรมการในเวลาใดก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาเรื่องนั้นแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๐ เมื่อมีกรณีคัดค้านตามข้อ ๑๙ ให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านหยุดการปฏิบัติหน้าที่และให้คณะกรรมการหยุดการพิจารณาเรื่องนั้นไว้ก่อน โดยให้มีการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน

ในการประชุมเพื่อพิจารณาเหตุแห่งการคัดค้าน เมื่อกรรมการผู้ถูกคัดค้านได้แถลงข้อเท็จจริงและได้ตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และจะร่วมพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ในกรณีที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคำคัดค้านด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้กรรมการผู้นั้นหยุดการปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาเรื่องนั้น มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๑ กรรมการผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะแถลงต่อคณะกรรมการแสดงเหตุที่ตนอาจถูกคัดค้านและขอถอนตัวออกจากการพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้

ข้อ ๒๒ กรรมการผู้ใดมีกรณีถูกร้องเรียนว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นดำเนินกระบวนการพิจารณาในเรื่องที่ถูกร้องเรียนนั้น

ข้อ ๒๓ การคัดค้านกรรมการตามหมวดนี้ ไม่กระทบถึงกระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว

กรณีที่กรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ด้วยเหตุคัดค้านตามหมวดนี้ ให้กรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ข้อ ๒๔ กรณีมีการตั้งอนุกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาหรือตรวจสอบเรื่องร้องเรียนใด และอนุกรรมการถูกคัดค้าน ให้นำการคัดค้านกรรมการตามหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาเหตุแห่งการคัดค้าน

หมวด ๔

การตรวจสอบและพิจารณา

ข้อ ๒๕ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ได้รับเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยแล้ว ให้พิจารณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม โดยดำเนินการตามประมวลจริยธรรม ข้อ ๑๔ ต่อไป

หากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข้อกล่าวหาหรือข้อสงสัยมีความเพียงพอต่อการพิจารณา หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะสั่งการตามประมวลจริยธรรมเลยก็ได้ หากพบว่าไม่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม จะสั่งจำหน่ายรายงานนั้นเลยก็ได้

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องจากหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามข้อ ๑๑ วรรคสอง หรือมีกรณีมีเรื่องร้องเรียนหรือสงสัยตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ แล้ว ให้พิจารณาและลงมติว่าจะรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาหรือไม่ โดยให้พิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็วนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยดังกล่าว

การพิจารณาเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมเพื่อพิจารณาว่าจะรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไม่ ให้พิจารณาเป็นการลับ

คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องที่ร้องเรียนหรือสงสัยนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอว่ามีมูลที่จะรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๗ กรณีการตั้งคณะอนุกรรมการตามข้อ ๒๖ วรรคสาม ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการกระบวนการพิจารณาให้แล้วเสร็จและเสนอรายงานต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยการลงมติของอนุกรรมการให้ถือเอาเสียงข้างมากของที่ประชุม

ข้อ ๒๘ กรณีเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยที่มีผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกสงสัยเป็นคนเดียวกันโดยมีผู้ร้องหรือผู้สงสัยหลายคนและมีลักษณะการกระทำหรือมีพฤติกรรมที่ถูกร้องเรียนหรือสงสัยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่มีมูลเหตุเดียวกันหรือเกี่ยวพันกัน คณะกรรมการอาจมีมติให้นำเรื่องดังกล่าวรวมพิจารณาด้วยกันก็ได้ โดยถือเอาคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๒๙ ในกรณีคณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เห็นว่าเรื่องนั้นมีมูลเพียงพอที่จะรับเรื่องไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการรับเรื่องไว้พิจารณาและให้ดำเนินการตรวจสอบต่อไปตามข้อ ๓๑

หากคณะกรรมการมีมติไม่ถึงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้คณะกรรมการจำหน่ายเรื่องดังกล่าว และแจ้งให้ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกสงสัย หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมเสร็จแล้ว และมีมติให้รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกสงสัย หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อทราบโดยเร็ว และให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๓๑

เรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่คณะกรรมการมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกสงสัย หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติรับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาว่าผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกสงสัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้หรือไม่ หรืออาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการก็ได้โดยให้เป็นไปตามข้อ ๒๖ ทั้งนี้ การตรวจสอบดังกล่าวต้องให้โอกาสผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกสงสัยได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนด้วย โดยให้มีอำนาจ ดังนี้

(๑) ขอให้ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกสงสัย หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) แสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด

ในกรณีที่เป็นการประชุมลับ ผู้ที่จะเข้าฟังการพิจารณาของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการต้องเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการ

ข้อ ๓๒ กรณีคณะกรรมการมีมติรับเรื่องไว้พิจารณา ให้ดำเนินการจัดส่งสำเนาให้ผู้ถูกร้องเพื่อให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง พร้อมพยานหลักฐาน (ถ้ามี) ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาเรื่องร้องเรียน

การส่งสำเนาเรื่องร้องเรียนหรือหนังสืออื่นใดให้แก่ผู้ถูกร้อง ให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งตามที่อยู่ผู้ถูกร้องแจ้งไว้ และอาจจัดส่งตามวิธีอื่นใดด้วยก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งสำเนาเรื่องร้องเรียนและหนังสือแจ้งกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจงแก่ผู้ถูกร้องได้ หรือผู้ถูกร้องไม่ยอมรับสำเนาเรื่องร้องเรียนและหนังสือแจ้งกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจง ให้คณะกรรมการปิดประกาศ ณ บริเวณสำนักงาน เพื่อให้ผู้ถูกร้องมารับสำเนาเรื่องดังกล่าว ภายในสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ

ข้อ ๓๓ เมื่อผู้ถูกร้องได้รับสำเนาเรื่องร้องเรียนแล้วและได้ยื่นคำชี้แจง หรือผู้ถูกร้องไม่ยื่นคำชี้แจง ภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่มารับสำเนาเรื่องร้องเรียนและหนังสือแจ้งกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจง ตามประกาศข้อ ๓๒ ให้คณะกรรมการกำหนดวันพิจารณาครั้งแรก

ให้แจ้งกำหนดวันพิจารณาครั้งแรกของคณะกรรมการให้คู่กรณีทราบ ก่อนวันพิจารณาไม่น้อยกว่าห้าวัน

ข้อ ๓๔ กรณีผู้ถูกร้องขอขยายระยะเวลายื่นคำชี้แจงโดยระบุเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นคำชี้แจงตามที่เห็นสมควรก็ได้

หากผู้ถูกร้องไม่ยื่นคำชี้แจงหรือพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป โดยให้ถือว่าผู้ถูกร้องไม่ประสงค์จะชี้แจงเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๓๕ ผู้ร้องจะขอแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องร้องเรียนที่ยื่นไว้แล้วก็ได้ แต่ต้องเป็นสาระสำคัญอันควรแก่การแก้ไขเพิ่มเติมและเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเดิม โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการก่อนวันพิจารณาครั้งแรกไม่น้อยกว่าสามวัน ทั้งนี้ คณะกรรมการจะเห็นควรอนุญาตหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๓๖ กรณีที่ผู้ร้องไม่ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าผู้ร้องทิ้งเรื่อง และคณะกรรมการอาจสั่งจำหน่ายเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๗ ในการพิจารณาและตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงตามวิธีการที่คณะกรรมการเห็นสมควรเพื่อพิจารณาถึงการกระทำใด ๆ ของผู้ถูกร้องว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้องค์กรการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ โดยให้นำความในหมวด ๔ มาใช้บังคับกับการดำเนินการขององค์กรการโดยอนุโลม

ข้อ ๓๘ การพิจารณาของคณะกรรมการให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๙ การยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องจะยื่นด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นแทนก็ได้

การมอบอำนาจให้ผู้ยื่นยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบ และพยาน

ข้อ ๔๐ ต้นฉบับเอกสารเท่านั้นที่อ้างเป็นพยานหลักฐานได้ ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้ สำเนาที่รับรองว่าถูกต้อง หรือพยานบุคคลที่รู้ข้อความก็อ้างเป็นพยานหลักฐานได้

การอ้างเอกสารราชการเป็นพยานหลักฐาน แม้ต้นฉบับยังมีอยู่ ผู้ครอบครองเอกสารจะส่งสำเนาที่รับรองว่าถูกต้องก็ได้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔๑ พยานจะให้การด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

ในขณะที่พยานคนหนึ่งให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องจะอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ห้ามมิให้พยานคนอื่นอยู่ในสถานที่นั้น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

พยานที่ให้ถ้อยคำแล้วอาจถูกเรียกมาให้ถ้อยคำอีกในวันเดียวกันหรือวันอื่น และอาจถูกเรียกมาให้ถ้อยคำพร้อมพยานคนอื่นในเรื่องเดียวกันได้

ข้อ ๔๒ การสืบพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการอาจสั่งให้ดสอบพยานหลักฐานใด ๆ ที่เห็นว่าไม่เกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือไม่มีความจำเป็นแก่การพิจารณาหรือจะทำให้การพิจารณาล่าช้าโดยไม่สมควรก็ได้

ข้อ ๔๔ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องอาจทำคำแถลงการณ์เป็นหนังสือสรุปความเห็นของตนเสนอต่อคณะกรรมการก่อนที่คณะกรรมการการพิจารณามีมติผลเรื่องนั้นซึ่งเป็นนัดสุดท้ายของการพิจารณาก็ได้ ส่วนการแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อคณะกรรมการให้กระทำได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรกำหนด

คำแถลงการณ์เป็นหนังสือของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง จะต้องกระทำหลังจากวันที่ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องให้ถ้อยคำนัดสุดท้าย ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ในการแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ผู้ร้องเป็นผู้แถลงก่อนและให้ผู้ถูกร้องแถลงในลำดับถัดไป

ในการแถลงการณ์ด้วยวาจาของแต่ละฝ่าย คณะกรรมการจะซักถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แถลงในระหว่างการแถลงหรือภายหลังการแถลงก็ได้

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดออกไปนอกสถานที่พิจารณา และกระทำการใด ๆ เพื่อให้การพิจารณาดำเนินไปด้วยความสงบเรียบร้อย

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ต้องมีการจัดทำบันทึกการประชุมของคณะกรรมการทุกครั้งและต้องมีการรับรองบันทึกการประชุมด้วย

ข้อ ๔๗ ในการประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๔๘ การตรวจสอบข้อเท็จจริงการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้คำแนะนำ และวิธีการสอบสวนพิจารณาตามกฎหมาย ก.ร. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาและตรวจสอบข้อเท็จจริงในข้อกล่าวหาแล้วเสร็จ ให้จัดประชุมเพื่อแจ้งผลการตรวจสอบและพิจารณาโดยเร็ว

หมวด ๕

การเสนอผลการตรวจสอบและพิจารณา

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ามิพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักรับฟังได้ และที่ประชุมคณะกรรมการมีมติว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามประมวลจริยธรรม ข้อ ๑๗

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หรือไม่มีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการยกเรื่องโดยเร็ว และแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

มติผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ามิพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และที่ประชุมคณะกรรมการมีมติว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามประมวลจริยธรรม ข้อ ๑๗

ข้อ ๕๒ มติผลการตรวจสอบของคณะกรรมการในหมวดนี้ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ โดยสรุปมติผลการตรวจสอบของคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีเหตุผลประกอบความเป็นมาหรือเรื่องร้องเรียน สรุปข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการพิจารณา ตลอดจนบทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้กรรมการทำความเห็นส่วนตัวเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ด้วย

ข้อ ๕๓ การจัดทำความเห็นของคณะกรรมการเพื่อเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาตามข้อ ๕๐ และข้อ ๕๑ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกร้อง
- (๒) สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการร้องเรียน
- (๓) สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา
- (๔) เหตุผลประกอบการวินิจฉัย
- (๕) บทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการพิจารณา

ข้อ ๕๔ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบและพิจารณาเรื่องร้องเรียนหรือข้อสงสัยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมเสร็จแล้ว ให้แจ้งรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกสงสัย หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

ข้อ ๕๕ เมื่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ได้รับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมแล้ว หากพบว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้สั่งการตามประมวลจริยธรรม และแจ้งแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกสงสัยถึงการสั่งการดังกล่าว

หากกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม การพิจารณาหรือเหตุขัดข้องใด ๆ ในการนำผลการตรวจสอบและผลการพิจารณาของคณะกรรมการมาปฏิบัติตามข้อ ๑๗ ของประมวลจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี อาจส่งให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยได้

หากพบว่าไม่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้จำหน่ายเรื่องนั้นเสีย และแจ้งให้ผู้ร้อง ผู้ถูกร้องและผู้ถูกสงสัยทราบ

ข้อ ๕๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี รายงานคณะกรรมการถึงคำวินิจฉัยและการสั่งการตามข้อ ๕๕

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาตามข้อ ๕๖ ให้ทำความเข้าใจและขอให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี สืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือพิจารณาใหม่ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๕๘ หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะเห็นชอบดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการตามข้อ ๕๗ หรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่ไม่เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการ ให้เสนอความเห็นของตนและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการไปให้ ก.ร. วินิจฉัยได้

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๕๙ ผู้ถูกร้องหรือถูกสงสัยสามารถอุทธรณ์การสั่งการตามประมวลจริยธรรมต่อ ก.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับคำสั่งการ โดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์การถูกลงโทษ ตามกฎ ก.ร. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๐ เมื่อ ก.ร. ได้รับเรื่องแล้วให้แจ้งต่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี และคณะกรรมการทราบ

ข้อ ๖๑ เมื่อ ก.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ร. แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี และแจ้งให้คณะกรรมการและผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ได้ทราบการวินิจฉัยอุทธรณ์จาก ก.ร. แล้ว ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ร. โดยเร็ว

มติของ ก.ร. ให้เป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๒ เรื่องร้องเรียนที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาหรือเรื่องร้องเรียนที่มีการยื่นเรื่องไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบนี้ หากไม่อาจดำเนินกระบวนการพิจารณาได้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

การใดที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการรัฐสภาว่าด้วยวิธีเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาและวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๕ และระเบียบคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการรัฐสภาว่าด้วยวิธีเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาและวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ

ประธานกรรมการจริยธรรมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา